

מסכת חולין

פרק יא

א. ראיית הגז נוגג בארץ ובחוץ לאرض, בפני הבית ושולא בפני הבית, בחלין אבל לא במרקשין. חמר בזרוע ובלתים ובקבה מראשית הגז, שהזרוע והלתים והקבה נוגגים בקר וצאן, במרפה ובמעט, וראיית הגז אינו נוגג אלא בריחות, ואינו נוגג אלא במרפה:

ב. וכמה הוא מרבה. בית שמאו אומרים, שמי ריחות, שנאמר (ישעה ז), יחיה איש עגלת בקר ושמי צאן. בבית הלל אומרים, חמיש, שנאמר (שמעאל א כה), חמיש צאן עשויות. רבוי דוסא בון הרכינס אומר, חמיש ריחות גוזזות מנה מנה ופרס, חיבות בראשית הגז. וחייבים אומרים, חמיש ריחות גוזזות כל שעון. וכמה נתנו לו. משקל חמיש סלעים בהו, שעון עשר סלעים בגיל, מלון ולא צוא, כדי לעשות ממנה בגדי קטן, שנאמר (דברים יח), תפנו לו, שיהי בו כדי מותנה. לא הספיק לנו לו עד שצבעו, פטור לבנו ולא צבעו, חייב. הלוκה גז צאנו של נכרי, פטור מראשית

הgeom. הלויקם גז צאנו של חברו, אם שיר המוכר, המוכר חיב. לא
שיר, הלויקם חיב. היי לו שני מינימ, שהופות ולבנות, מכר לו
שהופות אבל לא לבנות, זקרים אבל לא נקבות, זה נותן לעצמו:
זה נותן לעצמו: